

Moció que presenta el grup municipal de la Crida per Granollers-CUP en defensa de l'escola en català

Els intents d'imposar la llengua castellana, amb l'objectiu d'homogeneïtzar l'estat espanyol, han estat una constant en la nostra història. Quan l'estat espanyol no ha tingut poder polític suficient ha recorregut als tribunals de la Inquisició o a la força de les armes. De primer sempre han imposat el castellà fent ús de providències i canvis normatius dissimulats, que justifiquen el retrocés del català en favor de la llengua castellana, però cada cop que la catalanofòbia ha acumulat suficient força han perseguit i prohibit la nostra llengua a les escoles.

El pensament de menyspreu cap a les llengües diferents a la castellana es va expressar ben d'hora. Ja el 1492 Nebrija en plena conquesta del continent Americà va deixar constància d'aquest pensament quan va dir que els pobles bàrbars «tendrían necesidad de recibir las leyes que el vencedor pone al vencido, y con ellas nuestra lengua».

2 Segles més tard, a partir de la conquesta de València per part de les tropes borbòniques el 25 d'abril de 1707, la política de l'assimilacionisme cultural s'imposà als països de llengua catalana amb els Decrets de Nova Planta.

El 1768, el fiscal del Consejo de lo Civil, Pedro Rodríguez Campomanes, va redactar una reial cèdula, que fou aprovada pel Consejo de Castilla que afectava directament la llengua catalana. Amb aquesta reial cèdula s'ordenava que l'ensenyament es fes generalment en llengua castellana, amb l'objectiu de sotmetre la llengua catalana i imposar la castellana com a mecanisme per a unificar totes les Províncies de la Monarquia.

No havent pogut acabar amb la llengua catalana per la via dels Decrets de Nova Planta, el 1857 a través de la «Ley Moyano» tornen a intentar expulsar el català de les escoles. Tot i aquesta prohibició, tot i les amenaces del compte de Romanones d'amonestar el professorat que imparteixi català, l'actitud ferma i valenta del món educatiu manté el català a les aules. El 1860, la reial Cèdula de Carlos III prohibeix l'ús del català fins i tot als centres d'ensenyament eclesiàstics.

El febrer de 1907 Unamuno fa palès altre cop que la raó d'imposar la llengua castellana no és altra que la uniformització d'Espanya. El 1916, el diputat lerrouxista, Hermenegildo Giner de los Ríos, intervé al Congrés dels Diputats per recordar allò que està en la base ideològica del genocidi lingüístic o glotofàgia espanyolitzadora, que no és altra cosa que la consolidació de la nació espanyola, per la que cal que hi hagi una única llengua oficial, un únic escut i una única bandera.

El 1923, regnant Alfonso XIII, en plena dictadura de Primo de Rivera, una circular de la Direcció General de Enseñanza obligava l'alumnat a parlar només en castellà a les escoles i al professorat a ensenyar en «correcto castellano con inquebrantable tesón patriótico». Un any més tard el general Juan de Urquía, Governador Civil de Girona proposava al directori militar el trasllat en massa del professorat «incoregible» i la substitució immediata per mestres castellans. El posicionament ideològic d'aquesta política catalanofòbica queda recollit en una frase de Juan Larch on afirma que «obligar a usar el castellano en Catalunya es hacerla un favor paternal, como lo es obligar a un niño corto de vista y revoltoso a ponerse unas gafas». El 1928, a demanda del Directori Militar,

el Vaticà prohibeix també la llengua catalana en els d'ensenyament catòlics.

El 1939, amb l'entrada dels generals feixistes a Barcelona, s'imposa a Catalunya la llei del vencedor donant per acabat per sempre qualsevol fet diferencial. El 24 de febrer de 1939, el ministre franquista Serrano Suñer feia públics els motius pels que el règim perseguia el català afirmant que «si el catalán es un factor y un vehículo de separatismo, lo combatiremos». O bé com argumentava en el Noticiero Universal el general Álvarez Arenas el motiu era «el enaltecimiento de la lengua común a todos los españoles, vínculo de unidad y vehículo de mutua comprensión y recíproco auxilio» com a estratègia per a esborrar «la tarea demoledora del 'hecho diferencial', hijo espúreo de torcida malicia, que vivió de coacciones y sólo desgracias acarreó.» El maig del 1939, a través d'una circular de l'Inspector Jefe s'obliga al professorat a col·locar a les aules un crucifix que tingui per fons la bandera espanyola. El juliol de 1940 s'amenaça el funcionariat, i els i les mestres en particular, que si s'expressen en altre idioma que no sigui l'oficial de l'Estat quedaran destituïts *ipso facto* i personalment incapacitats per a l'exercici de la funció docent.

Les actuals amenaces a imposar més hores de llengua castellana a les nostres aules responen als criteris ideològics d'una Espanya glotofàgica i catalonofòbica que vol imposar un pensament únic i homogeneïtzador als diversos pobles i cultures integrades en l'estat espanyol amb l'objectiu de crear una nació espanyola.

El 2013 el Ministre Wert aprovava la LOMQE que entre d'altres pretén homogeneïtzar l'educació al conjunt de l'estat espanyol, imposant a l'administració educativa l'obligatorietat de garantir una oferta docent en la que el castellà sigui utilitzat com a llengua vehicular en una proporció raonable. El ministre Wert amb les seves pròpies declaracions va fer destapar el veritable objectiu de la llei afirmant que no era altre que el de «españolizar a los niños catalanes».

El mateix 2013 el govern balear del Partit Popular va intentar imposar el Decret de Tractament Integrat de **Llengües** o **TIL** (conegut popularment com el **decret** del trilingüisme) forçant als centres educatius de les Illes Balears i Pitiüses a fer un terç de les matèries en castellà

L'ús polític dels tribunals també ha estat habitual en la causa d'imposar el castellà a les AULES. Així cal destacar des de la sentència del 2010 del TC sobre l'Estatut, que exigia que el castellà fos llengua vehicular a les nostres aules, fins a diverses resolucions dictades pel Tribunal Suprem que pretenen imposar un major percentatge d'hores de castellà a escoles i instituts.

Ara el Ministre d'Educació Íñigo Méndez de Vigo, aprofitant la vigència de l'article 155 que ha estat imposat a Catalunya suprimint l'autogovern català, pretén altre cop imposar majors quotes de castellà a les escoles catalanes.

Tot i que cada derrota militar ha representat l'abolició de les nostres institucions polítiques, reascudes de les cendres una i altra vegada, ni la conquesta militar, ni la imposició legislativa mai han estat prou fortes per eliminar ni la cultura ni la llengua catalanes. L'organització popular, la resistència i la desobediència davant el «decreto y mando» i les lleis injustes han estat 3 elements essencials per a la pervivència de la llengua i la cultura catalanes.

Davant aquestes imposicions la nostra història és plena d'exemples en que la comunitat s'ha organitzat, i en un exercici de dignitat i coratge s'ha enfrontat a les lleis injustes que volien imposar una pretesa cultura hispana o bé acabar amb la llengua catalana. Els exemples més recents els trobem en la vaga del personal docent de les Illes Balears i

Pitiüses amb la que van evitar la imposició del Decret de Llengües o TIL, conegut també com a Decret Bauzà i en la resistència de la Comunitat Educativa del conjunt del Paísos Catalans enfront de la Llei Wert i dels mandats dels Tribunals que pretenen reduir les hores de català a les aules.

Per tot allò que hem argumentat des del grup municipal de la Crida per Granollers-CUP proposem al Ple de l'Ajuntament de Granollers els següents

ACORDS:

1. L'Ajuntament de Granollers defensarà el model d'immersió lingüística, l'escola catalana i en català i l'estatus del català a l'ensenyament com a única llengua vehicular.
2. L'Ajuntament de Granollers rebutjarà qualsevol ingerència del Govern de l'Estat en matèria educativa.
3. L'Ajuntament de Granollers donarà suport econòmic, jurídic i polític als centres educatius i al personal docent disposat a resistir davant aquest nou abús del Govern espanyol.
4. El Consell Escolar Municipal debatrà i acordarà els mecanismes que consideri pertinents i apropiats per evitar la imposició de més hores de castellà a les aules.
5. Comunicar aquests acords al Consell Escolar Municipal de Granollers, al Casal del Mestre, a Enllaçats per la Llengua, a Som Escola, a l'Escola Valenciana, a la xarxa d'Escoles Bressola, a Docents per la República, a la FAPAC, a l'Associació Catalana de Municipis, i als grups polítics representats en el Parlament de Catalunya i en el Congreso de los Diputados.

En qualitat de regidora i portaveu

Maria Oliver i Reche